

**Wciągnięci na dobre w wir wiedzy, bo...
Dwa miesiące już za nami !!!**

W numerze: relacje ze spotkań z pisarzem i podróżnikiem, sportowe sukcesy naszych koleżanek i kolegów, obchody Dnia Komisji Edukacji Narodowej.

A także: "nowy" pan Dyrektor w krzyżowym ogniu pytań naszej redaktorki, Rajd Patrona, konferencja dotycząca przemocy oraz udane występy Świetlików.

Z życia szkoły

04.09.17r. - Uroczyste rozpoczęcie roku szkolnego 2017/2018.

14.09.17r. - Próbną ewakuacja.

18.09.17r. - Spotkanie klas I-III z policjantem.

21.09.17r. - Spotkanie z rodzicami.

29.09.17r. - Spotkanie klas I-IV z pisarzem Waldemarem Cichoniem.

04.10.17r. - Spotkanie z podróżnikiem - wyprawa do Indii.

06.10.17r. - Gminny Turniej Halowej Piłki Nożnej.

10.10.17r. - wycieczka klasy III b do piekarni.

13.10.17r. - Uroczysta akademia z okazji Dnia Komisji Edukacji Narodowej.

16.10.17r. - Rajd klas piątych na Paproć.

17.10.17r. - Powiatowe Igrzyska Dzieci w Halowej Piłce Nożnej Chłopców.

25.10.17r. - Udział klas IV-VI w spektaklu teatralnym pt. "Kwiat paproci", przygotowanym przez Integracyjny Teatr Kukielkowy "Nowi Gotowi".

26.10.17r. - Konkurs w świetlicy szkolnej na najpiękniejsze wykonanie Śpiewanki o Józefie Marku.

27.10.17r. - Uroczysty apel poświęcony pamięci Świętego Jana Pawła II.

30.10.17r. - Spotkanie z pisarzem Arkadiuszem Niemirskim.

Kalendarz roku szkolnego 2017/2018

1.	Rozpoczęcie zajęć dydaktyczno - wychowawczych	4 września 2017r.
2.	Zimowa przerwa świąteczna	23 – 31 grudnia 2017r.
3.	Ferie zimowe	12 - 25 lutego 2018r.
4.	Wiosenna przerwa świąteczna	1 -3 kwietnia 2018r.
5.	Zakończenie rocznych zajęć dydaktyczno - wychowawczych	22 czerwca 2018r.
6.	Ferie letnie	23 czerwca – 31 sierpnia 2018r.

Nowy samorząd już działa

W połowie września w naszej szkole odbyły się wybory do Samorządu Uczniowskiego.

W demokratycznych wyborach wybrano następujące osoby:

Przewodnicząca: Dominika Młynarczyk, kl. IIIc

Z-ca przewodniczącej: Kamil Wawrzyniak, kl. VIIb

Zarząd: E. Kómurkiewicz, kl. IIIa, Wojciech Czyrnek kl. IIIa

Nowym członkom samorządu życzymy powodzenia i owocnej pracy na rzecz naszej społeczności szkolnej.

Redakcja

Gorący wywiad

Rozmowa z Panem Dyrektorem- Tomaszem Zielińskim

Gabriela: Jak długo jest Pan pedagogiem?

P. Dyrektor: Jestem nauczycielem od 25 lat. Czasami myślę, że to zdecydowanie za długo...

G.: Co jest najtrudniejsze w pracy dyrektora?

P.D.: Myślę, że konieczność robienia rzeczy, które nie podobają się wszystkim, czasem mi też, ale przepisy, reguły i zasady mówią, że „tak musi być”.

G.: Co Pan lubi w swojej pracy?

P.D.: Najbardziej lubię uczyć – wtedy widzę największy sens swojej pracy. Lubię też, kiedy wszyscy się uśmiechają, niezależnie od sytuacji i pogody, próbują być mili dla innych.

G.: Gdyby mógł Pan zmienić jedną rzecz na świecie, co by to było?

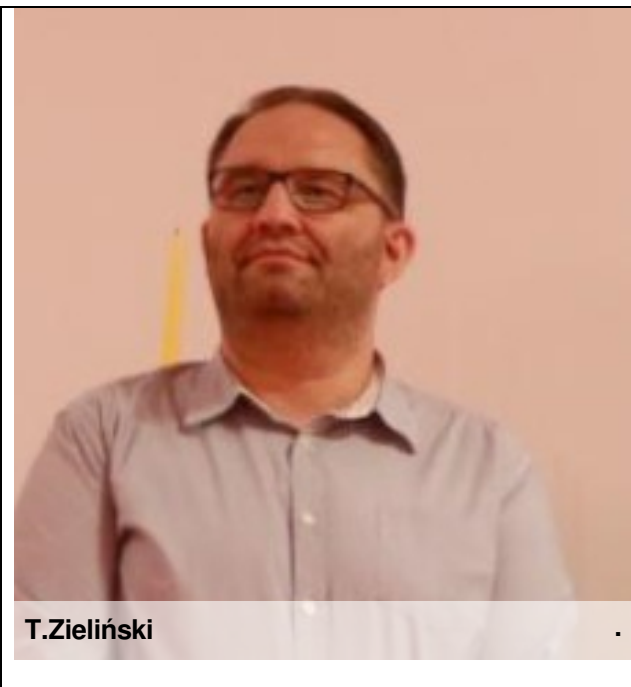
P.D.: Zdecydowanie chciałbym zakończenia wszystkich konfliktów, wojen, niesprawiedliwości i nierówności pomiędzy ludźmi na całym świecie – tego wszystkiego, co jest przyczyną cierpień i łez kobiet, matek, dzieci i czasem mężczyzn.

G.: Jakie jest Pana motto życiowe?

P.D.: Mam kilka: „Każdy ma prawo do szczęścia”, „Żyj tak, aby zostawić po sobie dobry ślad”, „Carpe Diem” (to po łacinie „Używaj dnia”) i przede wszystkim: „Bóg jest wszędzie”.

G.: Jak wspomina Pan początki pracy w szkole?

P.D.: Okropnie! Bałem się chyba bardziej niż moi uczniowie, tym bardziej, że przeprowadziłem się właśnie z Krakowa, trafiłem do nowego miejsca, poznawałem nowych ludzi i...urodziła mi się córka! Wszystko na raz, wszystko poplątane, jak dać sobie z tym radę!? Ale przy pomocy życzliwych osób i mojej Rodziny jakoś poszło...

T.Zieliński

G.: Kim chciał Pan zostać w dzieciństwie?

P.D.: Pilotem, żołnierzem, kosmonautą, kucharzem, podróżnikiem, odkrywcą galaretki o nowym smaku, emerytem, geologiem, sportowcem, super bohaterem, sprzedawcą waty cukrowej, lekarzem, weterynarzem, włoskim kierowcą rajdowym, pisarzem, bezrobotnym, hodowcą chomików i... to chyba wszystko, ale nie chciałem być nigdy nauczycielem, bo widziałem jak ciężka jest ta praca – moja Mama była nauczycielką przez ponad 30 lat.

G.: Proszę dokończyć zdania:

„Moim marzeniem jest...”

P.D.: Pojechać na Islandię, do Australii i na Borneo, i zamieszkać na starość w Portugalii”.

„Chciałbym, żeby w naszej szkole...”

P.D.: Nikt nikomu nie robił krzywdy, żeby każdy osiągał codziennie jakiś sukces, nawet najmniejszy i żeby ktoś przemałował mi mój gabinet – nie znoszę pomarańczowego...:-)

Rozmawiała: Gabrysia Staniec, kl. VI b

Wieści z biblioteki

„Kto czyta książki – żyje podwójnie” Umberto Eco

29 września 2017 r. uczniowie klas 1- 4 Szkoły Podstawowej w Tymbarku mogli uczestniczyć w niecodziennym spotkaniu z pisarzem – Waldemarem Cichoniem. Jest on autorem cyklu książek dla dzieci, które przedstawia niesforne, a zarazem sympatycznego kotka Cukierka.

Wcześniej w fantastyczny świat kocich opowieści wprowadziły panie uczące w klasach 1- 4 oraz młodzież z ZS KEN w Tymbarku, z panią Lucyną Woźniak. Licealistki, w ramach akcji „Cała Polska czyta dzieciom, zaprezentowały opowiadania Waldemara Cichonia z książki „Gdzie jesteś Cukierku?”.

W piątkowy poranek autor opowiadał o swojej twórczości, czytał fragment swojej książki wraz z maskotką, symbolizującą bohatera książek. Okazało się, że mały, pręgowany kotek, który wydawał się słodki i nieporadny, potrafił przewracać życie domowników do góry nogami! Cenił sobie swobodę i przede wszystkim dobrą zabawę. Uczniowie zadawali autorowi pytania, np. jak powstają książki, czy lubi to, co robi, czy wszystkie historie są prawdziwe?

W. Cichon

Na koniec „Moliki książkowe”, w przebraniu kotka, podziękowały pisarzowi za miłe spotkanie.

Każdy uczeń mógł zakupić wybraną książkę i otrzymać dedykację oraz autograf autora. Spotkanie z Waldemarem Cichoniem było dla wszystkich niezapomnianym przeżyciem i zachętą do sięgnięcia po jego książki.

Spotkanie autorskie z pisarzem, realizowane w ramach Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa, miało na celu nauczenie najmłodszych czerpania przyjemności z literackich podróży, upowszechnianie czytelnictwa wśród dzieci, kształtowanie nawyku częstego sięgania po książkę.

Irena Zwierczyk, Anna Sadkiewicz

Rozmowa z pisarzem Waldemarem Cichoniem.

PYTANIA DO PISARZA:

1. Kiedy Pan zaczął pisać książki?

7 lat temu - pierwszą książkę

napisałem do Supero Syle, który
nie lubi ~~z~~ systemu

2. Ile zajmuje Panu napisanie jednej książki i czy jest to trudna praca?

Wszystko zależy od tego, ile czasu
na to poświęca codziennie.

3. Co Pan najbardziej lubi w byciu pisarzem?

Spotkanie z czytelnikami. Dope

Mi naprawdę dużo przesła

4. Jeśli mógłby Pan cofnąć się w czasie, zmieniłby Pan coś odnośnie Pana kariery pisarskiej?

Zrobiłbym wszystko! 😊

5. Czy lubi Pan to, co robi?

😊 Tak uważam

Wyprawa do Indii - spotkanie z podróżnikiem.

Indyjska ulica.

W piątek, 4 października 2017r., w Szkole Podstawowej w Tymbarku odbyło się spotkanie z podróżnikiem - Maciejem Krasem, którego zaprosili do naszej szkoły nasi nauczyciele p. Anna Brzazgoń i p. Michał Miśkowiec.

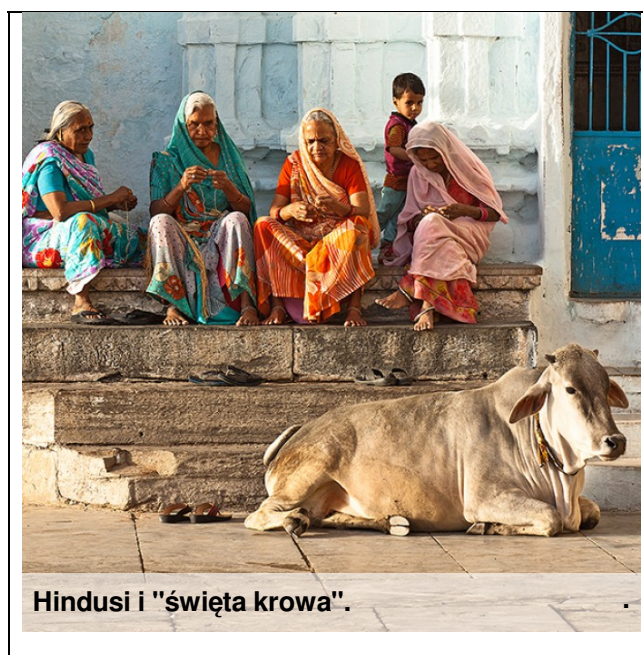
Podróżnik opowiadał bardzo ciekawie. Nie tylko mówił i przedstawiał zdjęcia, ale pokazał nam też różne rekwizyty, pamiątki z odbytej podróży.

2 sierpnia wyjechał z dwoma kolegami do Indii, w których spędzili cały miesiąc. Na miejscu zaskoczyły ich opady deszczu oraz dużo śmieci i niebezpiecznych zwierząt na ulicach. Dowiedzieliśmy się, że Indie zamieszkują ludzie, zajmujący się dziwnymi usługami. Pucybut na przykład czyści ludziom buty. Mieszkańcy tego kraju są tacy biedni, że naprawiają nawet japonki.

Hindusi wierzą w reinkarnację. Każda świątynia jest przeznaczona innemu bogu, a jest ich naprawdę dużo. Na ulicach spotkać można święte krowy, które są tam szanowane bardziej niż ludzie. Byliśmy zaskokowani również informacją na temat króla Indii. Kiedy ten zmarł, to musiało spłonąć jego 25 żon.

Podróżnik opowiadał jeszcze wiele ciekawych rzeczy. Myślę, że to spotkanie wiele nas nauczyło i wszystkim się podobało.

Ewelina Majda, kl. VI b

Hindusi i "święta krowa".

Sportowe sukcesy naszych koleżanek i kolegów

Powiatowe biegi przełajowe

W dniu 3 października 2017r. uczniowie Szkoły Podstawowej w Tymbarku w składzie: Szymon Urbański, Eryk Gwiżdż, Mateusz Grucel, Karol Giza, Kacper Kapera, Krzysztof Smaga, Tomasz Borkowski, Bartłomiej Pach, Patryk Mrózek, Marcin Sobczak **zajęli III miejsce** w Powiatowych Igrzyskach Dzieci w sztafetowych biegach przełajowych chłopców ur. 2005 i młodszy.

W zawodach wzięły udział zespoły z dziewięciu szkół. Chłopcy biegli na dystansie 10 x 1000m.

Gminne zawody w halowej piłce nożnej

Sukcesem reprezentantów naszej szkoły zakończyły się rozgrywki w gminnym turnieju halowej piłki nożnej dziewcząt i chłopców.

W dniu 6 października 2017r. chłopcy w składzie: Wojciech Urbański, Szymon Urbański, Eryk Gwiżdż, Mateusz Grucel, Tomasz Borkowski, Szymon Wikar, Bartłomiej Pach, Patryk Mrózek, Marcin Sobczak, Jan Urbański **zajęli I miejsce**, wygrywając ze Szkołą

Podstawową w Zawadce 4:0.

Również dziewczęta w składzie: Gabriela Gajda, Urszula Czynnek, Julia Chudy, Oliwia Piwowarczyk, Gabriela Staniec, Ewelina Majda, Barbara Kuchta, Angelika Tajduś, Wiktoria Jarosz, Maja Zwierczyk **zajęły I miejsce**, i podobnie jak chłopcy, awansowały do zawodów powiatowych.

Tymbark górą w zawodach powiatowych!

W dniu 17 października 2017r. chłopcy w składzie: Wojciech Urbański, Szymon Urbański, Eryk Gwiżdż, Mateusz Grucel, Tomasz Borkowski, Szymon Wikar, Bartłomiej Pach, Patryk Mrózek, Marcin Sobczak, Jan Urbański **zajęli I miejsce** w Powiatowych Igrzyskach Dzieci w Halowej Piłce Nożnej chłopców ur. 2005 i młodszych.

W zawodach brało udział 12 zespołów - reprezentantów gmin powiatu limanowskiego.

Gratulacje dla wszystkich naszych zawodników, a w szczególności dla najlepszego zawodnika - Wojciecha Urbańskiego oraz bramkarza - Bartłomieja Pacha.

Opiekun: Jolanta Sawicka

Dzień Komisji Edukacji Narodowej

13 października 2017r. w Szkole Podstawowej w Tymbarku z okazji Dnia Edukacji Narodowej uczniowie klasy 2a przygotowani przez p. Beatę Sułkowską, zaprezentowali występ artystyczny pt. „Co ja tutaj robię?!”.

W żartobliwy sposób przedstawiono obraz typowego ucznia, który za sprawką Koszmaru Sennego zostaje na chwilę nauczycielem i staje po drugiej stronie klasowej barykady.

Po występie gimnazjalistów głos zabrał pan dyrektor Tomasz Zieliński, który złożył życzenia Gronu Pedagogicznemu oraz pracownikom szkoły. Oczywiście nie zabrakło szczerych podziękowań ze strony uczniów, za trud i pracę włożoną w kształtowanie i wychowanie. Uroczystość dopełniły symboliczne kwiaty, które wręczył samorząd uczniowski wszystkim nauczycielom i pracownikom szkoły.

Natalia Frys, kl. IIa

"Panie" sprzątaczkki w akcji.

Spoleczność szkolna.

Co za sen...

Samorząd składa życzenia.

RAJD PATRONA NA PAPROĆ

W poniedziałek, tj. **16 października br.**, klasy **piąte** już po raz kolejny wybrały się na rajd na Paproć. Wyprawa ta jest szkolną tradycją kultywowaną z okazji Tygodnia z Patronem. Organizatorkami były panie wychowawczynie klas piątych – p. Lidia Augustyńska i p. Ula Duda oraz nauczycielka przyrody p. Anna Brzazgoń.

Zebraliśmy się przed szkołą około godz. 9⁰⁰. Pani Ania poprosiła nas, abyśmy zasadzili drzewo, które ma symbolizować pokój na świecie, tzw. drzewko pokoju.

Podzieliłiśmy się na dwie grupy: pierwsza „prowadząca”, a druga „pościgowa”. Pierwsza grupa wymyślała zadania, a druga je wykonywała. Były to: zatańczenie kankana, ułożenie z liści nazwy klasy, odnalezienie wskazanego drzewa. Wszyscy mieliśmy przy tym wiele zabawy i powodu do śmiechu!! Po dotarciu na szczyt Paproci, zaczęliśmy zbierać gałązki na ognisko. Po chwili udało nam się go rozpaścić. Piekliśmy kielbaski oraz pianki!! Po pysznym posiłku uczestniczyliśmy w konkursie wiedzy o segregacji śmieci, rezerwatach przyrody na terenie powiatu limanowskiego oraz pomniku przyrody w Tymbarku. Każda klas wybrała czterech reprezentantów. Po ciężkiej walce **wygrała klasa 5b**. Następnie mieliśmy trochę czasu, więc graliśmy w różne gry. Po zakończonych zabawach zaczęliśmy powoli schodzić. Było bardzo gorąco. Zatrzymaliśmy się jeszcze na chwilę na polance, gdzie p. Brzazgoń opowiedziała nam legendę o powstaniu gór: Mogielicy, Ćwilina, Śnieżnicy i Łopienia. W szkole czekała na nas pizza, więc gdy wróciliśmy, od razu się za nią zabraliśmy. Po wyczerpującej wędrówce smakowała wyjątkowo.

Według mnie ta wyprawa była bardzo ciekawa oraz zabawna. Dobrze, że dopisała nam pogoda. Dzięki temu spędziliśmy miło czas na łonie przepięknej, jesiennej natury.

Wiktorija Grzegorzek, kl. Vb

Kankan, Va

U.Duda

"Płonie ognisko..."

U.Duda

"Wyżerka" Va i Vb

Międzynarodowy Dzień bez Przemocy

W ramach Międzynarodowego Dnia bez Przemocy 3-ecie klasy gimnazjalne wybrały się na konferencję poświęconą właśnie temu zagadnieniu. Odbędzie się ona w Bibliotece Publicznej w Tymbarku. Przybyło oczywiście znacznie więcej osób, z różnych szkół. Zajęliśmy swoje miejsca, przywitano gromkimi brawami przybyłych gości i wszystko się rozpoczęło.

Na samym początku krótkie przemówienie wygłosił Wójt Gminy Tymbark – Paweł Ptaszek. Oznajmił w skrócie jaki jest główny cel tego spotkania, a było nim; **lepsze zrozumienie zjawiska przemocy, aby je umiejętnie rozpoznawać**. Uświadomił nas również, że „każdy się z tą przemocą jakoś zetknął”, np. w szkole poczynając od niewinnego popychania, czy szturchania. Przemoc nie jest tylko wtedy, gdy mamy rany fizyczne, ale więcej o tym za chwilę...

Pierwsze wystąpienie należało do ks. Jerzego Smolenia, psychologa. Zatyłował swój wykład następująco: „Nie bój się mówić o tym, że jesteś krzywdzony”. Pierwszorzędnym problemem, który omawiał, był właśnie strach przed powiedzeniem komuś o swoim problemie, o tym, że ktoś się nad nami znęca, czy to psychicznie czy to fizycznie, obaw jest wiele: reakcja tej osoby, poczynania kogoś, kto się o tym dowie, reakcja otoczenia, co inni powiedzą... I wiele, wiele innych absurdalnych powodów, ponieważ nie można w takich sytuacjach patrzeć na innych, trzeba ratować samego siebie, to w danym momencie jest najważniejsze.

Wymienił i obalił również mity związane z przemocą, brzmiały one następująco:

1. „Jeśli nie ma śladów pobicia, nie ma przemocy”. – Ludzie potrafią niszczyć innych również psychicznie, a wtedy ślady są w naszym mózgu, niewidoczne dla reszty społeczeństwa, lecz jeśli odnosimy się tu do przemocy fizycznej i jej znaków, również powyższy mit trzeba obalić; ślady można mieć w niewidocznym miejscu, lub krzywdziciel potrafi zadawać ciosy tak, by ich zupełnie nie było.

2. „Nikt nie powinien się wtrącać w prywatne sprawy rodzinne”. – Jest to wielkim kłamstwem, niestety tak często powtarzanym małym dzieciom, aby nie były wścibskie.

Przemówienie p. Wójta.

Nie jest to jednak dobrze ujęte w większości przypadków. Jeśli widzisz, że komukolwiek dzieje się krzywda – twoim obowiązkiem jest interwencja, niekoniecznie bezpośrednia, ale chociażby zwrócenie się do kogoś o pomoc danej osobie, lub osobista rozmowa z nią. Musimy pomagać innym, kiedyś to my możemy tej pomocy potrzebować, ale też nie dlatego, przede wszystkim mamy być ludzcy dla siebie, to takie ważne.

3. „Jeżeli kobieta jest bita to znaczy, że na to zasługuje”. – To jest już chyba wyjęte z średniowiecza, lub z jeszcze bardziej odległej epoki – można myśleć, a jednak i w XXI wieku takie rzeczy się słyszy. Przecież NIKT nie zasługuje na to, by być bitym, poniżanym, każdy ma swoją wartość, niezależnie od wszystkiego.

4. „Alkoholizm usprawiedliwia przemoc”. – Jedno jest pewne; nic przemocy nie usprawiedliwia. „Bo on/ona jak nie pije, to jest świetnym człowiekiem” – można usłyszeć takie tłumaczenie, ALE pije i to jest karygodnym błędem. Takiej osobie również trzeba pomóc, lecz nic jej nie usprawiedliwia.

5. „Nie można zmienić swojego postępowania/przeznaczenia”. – Jeśli się chce, to można dosłownie wszystko. Wystarczy odpowiednia motywacja, specjalistyczna pomoc, upartość w dążeniu do cudownego celu, który po tym wszystkim czeka człowieka – wolność i zdolność do bycia normalnym. Wszystko można zmienić, oczywiście wymaga to długiej, ciężkiej pracy, walki.

Słuchacze.

6. „Przemoc dotyczy tylko marginesu społecznego”. – Znow mit i to bardzo powszechny, dobrze znany. Oceniamy po wyglądzie, statusie majątkowym, nie widzimy głębiej, nie zdajemy sobie sprawy z tego, że osoba bogata, dobrze wychowana, świetnie ubrana, pachnąca może być ofiarą przemocy. Nie możemy sobie wyobrazić, że ta cudowna, kochająca się w naszym przekonaniu rodzina jest codziennie katowana przez jednego z domowników. Pozory. Wszystko to pozory. Przemoc może pojawić się w każdym domu, nie należy oceniać pochopnie. Nie zawsze wszystko jest tak piękne, jak nam się może wydawać.

Następnym omawianym przez niego zagadnieniem był **podział przemocy na psychiczną i fizyczną**, oraz opis czym poszczególne się charakteryzują. Zaczniemy od fizycznej: nie zawsze ją widać, jak już wspominałam powyżej, nie zawsze widzimy wyraźne jej ślady, skutki, czyli siniaki itp. Samo popychanie kogoś na szkolnym korytarzu dajmy na to jest przemocą. Nigdy nie wiemy, kiedy dana osoba nie wytrzyma już kolejnego popchnięcia, czy szturchnięcia więcej. Każdy ma swoje granice wytrzymałości. Przemocy fizycznej towarzyszą również pewne objawy u osób, które się z nią zetknęły, mianowicie: lęk przed rozbieraniem się (np. u lekarza, na wf- ie), siniaki (jeśli są widoczne), cięcie się. – to tylko niektóre. Przemoc psychiczna: (inaczej emocjonalna) – człowiek, który jest poddawany takiej przemocy, która żadnych śladów na ciele z pewnością nie zostawia, ma ślady w głowie, w swojej psychice, która jest stopniowo niszczone, wydawana wciąż na próbę. Ile prób i to bardzo ciężkich można wytrzymać?

Czy człowiek jest w stanie normalnie funkcjonować będąc wciąż zastraszany, poniżany, szykanowany? Zdecydowanie nie. Na owej konferencji wspomniane zostało również, że nie ma ani jednej szkoły w Polsce, gdzie nie byłoby mobbingu wobec ucznia. Oczywiście, jest to fakt przerażający. Osobiście twierdzą, że dużo trudniej jest powstrzymać przemoc emocjonalną. Przede wszystkim dlatego, że jest ona praktycznie niewidoczna, jeśli nie jesteśmy jej bezpośrednimi świadkami.

Ogólnie w większości przypadków przemoc jest trudno dostrzec, albo przynajmniej być przekonany, że na pewno ona występuje, dlatego osoby poszkodowane, krzywdzone nie mogą bać się mówić, to najważniejsze. Trzeba sobie samemu umieć pomóc, więc; „**Nie bój się mówić o tym, że jesteś krzywdzony**”.

Zanim przejdę do drugiego wykładu owej konferencji **podsumuję, wymienię jeszcze emocje, uczucia, które towarzyszą ofierze przemocy, jakiegokolwiek:**

Strach, niepokój, stres, obniżony poziom samoakceptacji, niskie poczucie własnej wartości, brak zaufania, bierność, kłopoty w szkole/miejscu pracy, ciągle smutek lub maskowanie się; zewnętrznie poprawna postawa, czasem obniżony rozwój – przede wszystkim emocjonalny, brak radości z życia.

Kolejny wykład nosił tytuł; „**Przemoc w sieci**”, a poprowadziła go Elżbieta Cięciel – psycholog z Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Limanowej.

Zacząła od tego, że **przemoc w Internecie jest tak naprawdę przemocą w świecie realnym**, ponieważ wszystko, co dzieje się na ekranach naszych smartfonów, czy laptopów faktycznie zdarza się w naszej głowie, a to jest najważniejsze. Podała również własną definicję przemocy, która brzmiała następująco; „ **przemoc – kiedy jedna osoba z premedytacją działa na szkodę drugiej osoby**”. Przejdźmy więc do omawiania cyberprzemocy, której ten wykład miał dotyczyć.

Cyberprzemoc – i jej wyzwalacze, czyli co najczęściej jest jej przyczyną:

- **anonimowość**; ponieważ daje poczucie bezkarności. Jeśli osoba, która pragnie się na kogoś wyżyć, bądź za coś zemścić i nie chce mieć problemów w świecie realnym, wyobraża sobie iż anonimowość daje jej poczucie bezpieczeństwa i właśnie bezkarności, ponieważ kto będzie wiedział, że to właśnie ona?

Oczywiście odpowiednie służby spokojnie mogą dotrzeć do tego, kim owa „anonimowa” osoba była.

Zaproszeni goście.

W każdym razie – jeśli nie ma podanego imienia i nazwiska, ktoś, kto chce się znęcać nad innymi, poniżać, szykanować i niszczyć im życie za pomocą Internetu – czuje się o wiele spokojniej i bardziej komfortowo,

- „**wystawianie się**” – czyli wrzucanie do Internetu swoich zdjęć i to w bardzo dużej ilości. Daje to możliwość zostawienia milionów okropnych komentarzy, czy też przykrych reakcji. Współcześnie większości nastolatków bardzo zależy na dużej ilości posiadanych lajków, pod zdjęciem; co jeśli ich jednak nie ma, lub co gorsza dochodzą do tego poniżające komentarze? Dla osoby biorącej to sobie do serca, jest to prawdziwy koszmar, który spełnia się na jawie. Okazuje się, że **ponad 52% młodzieży doświadczyło cyberprzemocy**. Jesteśmy w wieku rozwojowym, większość z nas szczególnie przejmują się uznaniem rówieśników, oczywiście również w Internecie.

Jest to dla młodzieży bardzo ważne, więc już samo to odczuwanie presji daje stres, pomyślimy zatem, jak czują się młodzi ludzie, którzy są szykanowani w Internecie, czasem w tym jedynym miejscu, gdzie szukają zrozumienia.

Jak można zapobiec cyberprzemocy?

Pani Elżbieta Cięciel podkreślała, że ofiary mogą osiągnąć skuteczność wtedy, gdy będą za każdym razem takie poniżenie, czy wyśmianie zgłaszać. Trzeba konsekwentnie reagować, wciąż na nowo i z odpowiednią siłą. **Musimy powstrzymać każdy przejaw przemocy, znęcania się nad innymi**, więc jeśli wiemy, że ta osoba boi się powiedzieć o swoim problemie czy też odpowiednio zadziałać; sami powinniśmy to zrobić. **Trzeba działać.**

Trzecim, ostatnim wystąpieniem zainteresowała nas Pani Sabina Kogut. Podzieliła się z nami swoją wiedzą dotyczącą **postaw człowieka i komunikacji międzyludzkiej**. Dokładniej: werbalnej i niewerbalnej. Dobrze, a więc o „**Postawach antyprzemocowych**”. Na początek definicja postawy: „**postawa – to sposób postępowania i zachowania charakterystyczny dla danej jednostki.**” Przybieramy różne, osobiste postawy, mamy własne poglądy, które oczywiście mogą ulec zmianie, ale dopóki nie – są nasze i według nas poprawne. Reprezentujemy dzięki nim swój charakter, przedstawiamy siebie, dlatego są dla nas tak ważne.

Jeśli chcemy jednak wyrażać siebie w otaczającym nas społeczeństwie (pokazać właśnie naszą postawę, poglądy) posługujemy się mową, komunikujemy się; tą zaś z kolei dzielimy na werbalną i niewerbalną. Pani Sabina dokładnie objaśniła nam, na czym polega każda z nich, która jest ważniejsza i czemu.

Komunikacja werbalna – użycie mowy jako narzędzia komunikacji. Na co dzień kładziemy na nią większy nacisk, bo „słowa tworzą rzeczywistość”. Mogą ranić, sprawiać, że będziesz czuł się szczęśliwy, czy też przestraszony, słowa są bardzo ważne. Przywołują określone obrazy w naszych mózgach, w naszej wyobraźni, a to, co tworzy nasz umysł za pomocą właśnie tych ważnych, jakże istotnych słów jest najistotniejsze.

Komunikacja niewerbalna – jest to inaczej mowa ciała, ma ona największy wpływ na to, co sobą reprezentujemy. Dzięki niej wyrażamy swoje: emocje, nastawienie...

Pokazujemy za pomocą gestów, spojrzeń, mimiki twarzy, co sądzą na dany temat. Oczywiście, możemy też skutecznie ukrywać komunikację niewerbalną, maskując się, gdyż nie chcemy, aby ktoś był świadom naszych odczuć, aby nie rozpoznał, co naprawdę sądzą, odczuwamy. To już wszystko zależy od nas.

Łącząc ze sobą te dwie komunikacje, powstaje jedna wielka seria połączeń międzyludzkich, składająca się z emocji, gestów, spojrzeń, a do tego wszystkiego jeszcze tak istotnych słów – to wszystko tworzy nas i to, w jaki sposób naszą postawę, charakter odbierają inni. Czyli komunikacja służy do wyrażania siebie, przedstawiania naszej postawy.

To teraz o **postawach antyprzemocowych; jak należy postępować, co należy robić, by przeciwstawić się przemocy?**

1. Odpowiedzialność. Wzięcie odpowiedzialności za to, co sobą reprezentują.

2. Przerwanie milczenia. – Osoby stosujące przemoc, bardzo często w dzieciństwie jej doświadczały; dopóki owe znęcanie służy im – nie przestaną – będą uważać się za bezkarne. Jeśli ofiara przerywa milczenie, uniemożliwia im dalsze poczucie bezkarności.

3. Wezwanie pomocy – (policja, czy też Ośrodek Pomocy Społecznej). Można również zadzwonić na **Niebieską Linie, oto numer: 800 120 002.**

4. Powiedzenie osobie poszkodowanej, że widzisz, co się dzieje – rozmowa z nią zawsze dużo daje, możesz się czegoś dowiedzieć, pomóc, doradzić. Mimo wszystko osoba krzywdzona może kryć krzywdziciela, ponieważ: wstydzi się, boi się, że nikt jej nie pomoże, bądź straciła nadzieję na zmianę.

5. Oraz ostatnia postawa antyprzemocowa – kiedy osoba stosująca przemoc chce się zmienić. Ważne jest, gdy ktoś chce tej zmiany dokonać.

Z wszystkich trzech wykładów wiele wyciągnęliśmy i zrozumieliśmy. Przemoc jest czymś przerażającym, jednak to się zdarza. Trzeba natychmiast reagować, pomagać i powstrzymywać krzywdzących. „**Nie bój się mówić o tym, że jesteś krzywdzony!**”

Irmina Bubula, kl. IIIc

Temat zawsze aktualny:

O czym powinien pamiętać kulturalny uczeń?

KODEKS KULTURALNEGO UCZNIĄ

1. Kulturalny uczeń o higienę dba, jest czysty i schludny, buty zmienne ma.
2. Kulturalny uczeń punktualny jest, szanuje czas innych i swój też.
3. Kulturalny uczeń nad sobą panuje, wszystkie problemy spokojnie rozwiązuje.
4. Kulturalny uczeń słabszym pomaga, w tym tkwi jego siła i odwaga.
5. Kulturalny uczeń zna magiczne słowa – **proszę, przepraszam, dziękuję** – to jego mowa.
6. Kulturalny uczeń nikogo nie bije, nie przezywa, nie obgaduje, ze wszystkimi w zgodzie żyje.
7. Kulturalny uczeń na lekcjach grzeczny jest, nie je, nie pije, zawsze przygotowany jest.
8. Kulturalny uczeń cudze i swoje szanuje, wie, że wszystko ma wartość i dużo kosztuje.
9. Kulturalny uczeń przykładem świeci, zawsze do kosza wyrzuca i segreguje śmieci.
10. Kulturalny uczeń starszych szanuje, kiedy z nimi rozmawia nie trzyma rąk w kieszeni i gumy nie żuje.

Powyższy kodeks znajduje się w gablotce naprzeciwko sali nr 18. Zachęcamy wszystkich (a w szczególności tych uczniów, którzy mają kłopot z jego stosowaniem), aby jak najczęściej się tam zatrzymywali i sobie poczytali. Tak dla przypomnienia... oczywiście. :-)

U.D.

Udane występy Świątecznych

26.10.2017r., o godz. 13³⁵ odbył się konkurs na najciekawsze wykonanie Śpiewanki o Józefie Marku - patronie naszej szkoły.

W konkursie udział wzięli chętni uczniowie, uczęszczający do naszej świetlicy. Każdy występ wzbogacony był odpowiednią choreografią, strojami, rekwizytami.

Podczas występu oceniana była:

- * interpretacja utworu,
- * ogólny wyraz artystyczny.

W kategorii klas I-II:

pierwsze miejsce zajęli: Mikołaj Wolfinger (kl. Ic) i Michał Duda (kl. Ib),

drugie miejsce: Alicja Duda (kl. Ic),

trzecie miejsce: Laura Zajac (kl. Ib).

W kategorii klas III-VI:

pierwsze miejsce zajęła: Alicja Urbańska (kl. IIIa),

drugie miejsce zajęły: Emilia Krzyściak (kl. VIb) i Wiktoria Fiejtek (kl. Vb).

Wszyscy uczestnicy otrzymali drobne upominki.
I. Wolska

Młodzi wokaliści z p. Irenką.

W. Fiejtek, E. Krzyściak, A. Urbańska.

M. Duda

L. Zajac

Dzwonek Szkolny

Adres redakcji: Szkoła Podstawowa im. Józefa Marka, Tymbark 354 e-mail: dzwonekszkolny@interia.eu

Skład redakcji: opiekun i redaktor: mgr Urszula Duda, redaktor naczelna: Urszula Czyrnek, z-ca red.nacz.: Ewelina Majda, redaktorzy sportowi: Bartek Pach, Kamil Wawrzyniak, Kamil Śliwa, redaktorzy: Gabriela Staniec, Wiktoria Grzegorzek, Aleksandra Matras.